

ศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้และความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ณัฐพล ธนเขวงสกุล^{1*} ปัญจปัทพร บัญพร้อม²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความต้องการพัฒนาความรู้และความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร 2) พฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร 3) เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม 4) เปรียบเทียบความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม กลุ่มตัวอย่างคือคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่า F-test ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1) ระดับความต้องการพัฒนาความรู้และระดับความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 และ 3.62 ตามลำดับ รวมถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40

2) ระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนที่แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน และมีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม ความชำนาญ ความต้องการพัฒนาความรู้

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จังหวัดกรุงเทพมหานคร e-mail: nattaphol.th@northbkk.ac.th

² อาจารย์ประจำหมวดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จังหวัดกรุงเทพมหานคร e-mail: punpaphatprun.bu@northbkk.ac.th

* ผู้นิพนธ์หลัก e-Mail: nattaphol.th@northbkk.ac.th

THE STUDY ON NEEDS TO DEVELOP KNOWLEDGE AND SKILLS IN INFORMATION TECHNOLOGY AMONG COMMITTEE OF SAIMAI COMMUNITY, BANGKOK METROPOLITAN

Nattaphol Thanachawengsakul^{1*} Punpaphatpron Bunprom²

ABSTRACT

This research aimed to 1) study needs to develop knowledge and skills in information technology among committee of Saimai Community, Bangkok Metropolitan, 2) study behaviors on using information technology among committee of Saimai Community, Bangkok Metropolitan, 3) compare needs to develop knowledge in information technology according to educational level, occupation, and holding positions in the committee of Saimai Community, and 4) compare skills in information technology according to educational level, occupation, and holding positions in the committee of Saimai Community. The sample of this research are 113 committees of Saimai Community, Bangkok Metropolitan and the tool used in this research was the questionnaire. Statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation (S.D.) and the hypothesis was tested by F-test. The research could be concluded as follows:

1) Overall, needs to develop knowledge and skills in information technology among committee of Saimai Community, Bangkok Metropolitan was at the high level (mean = 4.18 and 3.62, respectively). Besides, the overall of behaviors on using information technology among committee of Saimai Community, Bangkok Metropolitan was at the high level (mean = 4.40)

2) Educational level, occupation, and holding positions in the committee of Saimai Community had effects on needs to develop knowledge and skills in information technology but had no effects on skills in information technology with a statistically significant difference at 0.05.

Keywords: Information technology, committee of Saimai Community, skills, needs to develop knowledge

---

¹ Lecturer in the Software Engineering Major, Faculty of Information Technology, North Bangkok University, Bangkok e-mail: nattaphol.th@northbkk.ac.th

² Lecturer in the Science and Mathematics Department, Faculty of Information Technology, North Bangkok University, Bangkok e-mail: punpaphatpron.bu@northbkk.ac.th

* Corresponding author, e-mail: nattaphol.th@northbkk.ac.th

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย เป็นการเพิ่มต้นทุนทางสังคมให้แก่ประเทศ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการจัดการศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีคุณธรรม อาศัยการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนเกิดการบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นสหวิทยาการ เพื่อให้การศึกษาสอดคล้องกับวิถีชีวิต ความต้องการของผู้เรียน และชุมชนท้องถิ่นมากที่สุด และเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ จึงต้องมีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบในอนาคต นอกจากนั้นในอนาคตจะมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต และเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีบทบาทอย่างยิ่งในระบบการศึกษาในอนาคต (เสนห์ แต่งทอง, 2542) ทั้งนี้ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวในการบรรยายพิเศษ เรื่อง “การเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558” ไว้ว่า ประเทศไทยเป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง ภายใต้ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์เดียว เอกลักษณะเดียว และประชาคมเดียว เพื่อความเจริญมั่นคงของประชากร ทรัพยากร และเศรษฐกิจ ซึ่งภายใต้การก่อตั้งนี้จะต้องยึดหลักสำคัญ คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งการศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมียุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้สิ่งที่จะช่วยในการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยมีอยู่ 2 ประการ คือ ประการแรกในการสร้างประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา โดยให้ประเทศไทยเป็น Education Hub มีการเตรียมความพร้อมในด้านกรอบความคิด คือแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่จะมุ่งสร้างความตระหนักถึงความรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งพัฒนาสมรรถนะให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา โดยให้มีการร่วมมือกัน 3 ด้านคือ ด้านพัฒนาคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการและจัดการศึกษา และประการที่ 2 คือการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา โดยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ในประชาคมอาเซียน (3 ธันวาคม 2556. <http://panida183733.blogspot.com/2013/07/2558-asean-2015.html>)

จากบทบาทของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ส่งผลให้นักวิชาการทั้งหลายต่างยอมรับว่าการพัฒนา “คน” หรือ “ทรัพยากรมนุษย์” เป็นการพัฒนาที่สำคัญที่สุด และถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและยั่งยืนเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนด้านอื่น ๆ ซึ่งการพัฒนาอื่นใดก็ตามย่อมยากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้หากมีการละเลยและมองข้ามการพัฒนาคนให้มีศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาทั้งปวง การศึกษาเป็นหนทางแห่งการพัฒนาชีวิตและสร้างความมั่นคงไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกกระบบโรงเรียน หรือการศึกษาตามอัธยาศัย เพราะจะช่วยเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ความสามารถให้แก่บุคคล ดังนั้น การศึกษาจะต้องไม่สิ้นสุดเพียงแค่จบจากโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ แต่จะต้องส่งเสริมให้ทุกคนได้เรียนอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าจะจบการศึกษาในระบบไปแล้วก็ตาม โดยโรงเรียนจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เตรียมความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ และปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีวิตให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้มีทัศนคติแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(3 ธันวาคม 2556. <http://www.dailynews.co.th//Content/education/90907>)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และความสำคัญทางด้านการพัฒนาชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้มีการศึกษาความต้องการสำหรับพัฒนาความรู้และความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัด กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะพัฒนาคุณภาพและทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้และความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม
4. เพื่อเปรียบเทียบความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร คือ คณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 158 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 113 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (พรณี สิกิวิวัฒน์, 2553)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ แบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกรรมการคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอให้คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรัตนนคร กรุงเทพมหานคร ถึงผู้อำนวยการเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือไปยังคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร อำนาจความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลถึงผู้อำนวยการเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งด้วยตนเอง พร้อมขอบคุณในเวลาในการรับแบบสอบถามคืน

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน มกราคม 2557 และนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่า F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 113 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับการศึกษาของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 68.14 ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.01 และสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.85 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 29.21 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.35 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.81 และประกอบอาชีพแม่บ้าน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.93 และส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่ง ประธานและรองประธานชุมชน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 41.59 สมาชิกสภาเขตสายไหม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.12 สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 หัวหน้าฝ่ายของเขตสายไหม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.31 ผู้แทนภาคเอกชนและอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.43 และผู้บริหารงานเขตสายไหม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.65

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็นระดับความชำนาญ และระดับความต้องการพัฒนาของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 และระดับความชำนาญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยของระดับความต้องการพัฒนา พบว่าอันดับ 1 คือ การนำสารสนเทศไปประยุกต์ใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 อยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ การใช้งานอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ การใช้งานโปรแกรม Microsoft Office PowerPoint 2010 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก และระดับความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 อยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 4 คือการใช้งานโปรแกรม Microsoft Office Excel 2010 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 อยู่ในระดับมาก และระดับความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 อยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ การใช้งานโปรแกรม Microsoft Office Word 2010 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 อยู่ในระดับมาก และระดับความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ

พื้นฐานการใช้งานคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 อยู่ในระดับมาก และระดับความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็นระดับความชำนาญ และระดับความต้องการพัฒนาของคณะกรรมการชุมชนในภาพรวม

การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐาน	ระดับความชำนาญ			ระดับความต้องการพัฒนา		
	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	แปลผล	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	แปลผล
1. พื้นฐานการใช้งานคอมพิวเตอร์	3.87	0.93	มาก	3.75	0.90	มาก
2. การใช้งานโปรแกรม Microsoft Office Word 2010	3.73	0.55	มาก	3.82	0.45	มาก
3. การใช้งานโปรแกรม Microsoft Office Excel 2010	3.60	0.60	มาก	4.18	0.50	มาก
4. การใช้งานโปรแกรม Microsoft Office PowerPoint 2010	3.22	1.00	ปานกลาง	4.22	0.52	มาก
5. การใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.76	1.12	มาก	4.54	0.95	มากที่สุด
6. การนำสารสนเทศไปประยุกต์ใช้งาน	3.56	0.65	มาก	4.56	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.62	0.62	มาก	4.18	0.55	มาก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่าอันดับ 1 คือ การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น Line, WhatsApp และ Skype เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การส่งข้อมูลให้เพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ การใช้เว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน

หัวข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น Line, WhatsApp และ Skype เป็นต้น	4.55	0.58	มากที่สุด
2. การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น Line, WhatsApp และ Skype เป็นต้น	4.65	1.10	มากที่สุด
3. การส่งข้อมูลให้เพื่อนร่วมงาน	4.60	0.60	มากที่สุด
4. การรับข้อมูลข่าวสารจากภายนอกหน่วยงาน	4.49	0.55	มาก
5. การรับข้อมูลข่าวสารภายในหน่วยงาน	4.50	0.45	มากที่สุด
6. การส่งไฟล์ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	4.49	1.12	มาก
7. การส่งไฟล์ข้อมูลภายในหน่วยงาน	4.51	0.50	มากที่สุด
8. การสืบค้นข้อมูลข่าวสาร	4.55	0.35	มากที่สุด
9. การประกาศข้อมูลข่าวสาร	4.45	0.95	มากที่สุด
10. การใช้เว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์	4.59	0.45	มากที่สุด
11. การขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญบนอินเทอร์เน็ต	4.35	1.00	มาก
12. การใช้งานเพื่อความบันเทิง	4.55	0.50	มากที่สุด
13. การรับ-ส่ง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail)	4.50	0.60	มากที่สุด
14. การใช้งานเพื่อการเล่นเกม	4.40	0.85	มาก
15. การใช้งานเว็บไซต์เพื่อการซื้อขายสินค้า (e-Commerce)	3.80	0.90	มาก
16. การทำธุรกรรมทางการเงิน (Internet Banking)	3.49	0.55	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40	0.55	มาก

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม พบว่า การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis Of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ การศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 4.44 ค่า (Sig.) เท่ากับ 0.05 ซึ่งเท่ากับค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนที่

แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม

ตัวแปร	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	n	df	ค่า f	ค่า Sig.
การศึกษา	9.04	.88	113	111		
อาชีพ	9.60	.88	113	111	4.44	0.05*
การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน	8.60	.79	113	111		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม พบว่า การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis Of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 2.92 ค่า (Sig.) เท่ากับ 0.06 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนที่แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม

ตัวแปร	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	n	df	ค่า f	ค่า Sig.
การศึกษา	3.68	.50	113	111		
อาชีพ	3.83	.50	113	111	2.92	0.06*
การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน	3.57	.59	113	111		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้และความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม มีความต้องการด้านการนำสารสนเทศไปประยุกต์ใช้งานโดยเฉพาะการนำสารสนเทศไปประยุกต์ใช้งานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุทิน จิตตะสิริ (2541) ว่า

พนักงานในกระทรวงสาธารณสุขมีความต้องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้ในงานระบบเอกสารต่าง ๆ เช่น การส่งจดหมายเวียน การทำหนังสือเชิญประชุม เป็นต้น รวมถึงมีความต้องการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานในระดับมาก เพื่อนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิรา มณีจันทร์ (2545) ว่าสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง มีความต้องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งาน เช่น ในการออกใบเสร็จรับเงิน การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นระบบ เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิภาพต่อองค์กร อีกทั้งยังมีความต้องการพัฒนาการใช้งานทางอินเทอร์เน็ตในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการใช้เว็บไซต์สื่อสังคมออนไลน์ การรับ-ส่ง e-Mail และการสนทนาทาง Webboard ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมานนท์ แก้วเพ็ง (2554) ว่า พนักงานการบินไทยมีความต้องการพัฒนาและใช้งานทางอินเทอร์เน็ตเพื่อจะได้รับประโยชน์ในการค้นคว้าหาข้อมูล พร้อมทั้งช่วยในการตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ การรับ-ส่ง e-Mail และชื่นชอบการใช้งาน Webboard เพื่อติดตามข่าวสารและเรื่องยอดนิยมในองค์กร และมีความต้องการพัฒนาการใช้งานโปรแกรม Microsoft Office 2010 ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาสกร เรืองวานิช (2554) ว่า นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความต้องการการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน ด้านการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ (Microsoft Word) โปรแกรมนำเสนอ (Microsoft Power Point) และโปรแกรมตารางงาน (Microsoft Excel) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนที่แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม มีความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของภาสกร เรืองวานิช (2554) นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับการศึกษาต่างกันโดยภาพรวม ด้านการใช้ระบบปฏิบัติการ (Windows) ด้านการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ (Microsoft Word) ด้านการใช้โปรแกรมตารางงาน (Microsoft Excel) ด้านการใช้โปรแกรมนำเสนอ (Microsoft Power Point) ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) และด้านการใช้อีเมล (e-mail) มีความต้องการการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในสำนักงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล (Microsoft Access) มีความต้องการการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหมระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน ที่แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชน มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลรัตน์ จันทร์เรือง (2554) ว่า การเปรียบเทียบความชำนาญที่แสดงออกของบุคลากรวิทยาลัยการอาชีพวังสะพุง จำแนกตามระดับการศึกษา บทบาทหน้าที่ ประสบการณ์ และฝ่ายตามหน้าที่ความรับผิดชอบโดยรวม พบว่า บุคลากรวิทยาลัยการอาชีพวังสะพุงมีสมรรถนะที่แสดงออกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความต้องการพัฒนาความรู้และระดับความชำนาญอยู่ในระดับ

มาก ดังนั้น คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้ที่สนใจในเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ใช้ในการติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น Line, WhatsApp และ Skype เป็นต้น ดังนั้น คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งานและเสริมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระดับความต้องการพัฒนาให้กับคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้ที่สนใจในเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนที่แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชนเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ดังนั้น คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัย ควรจัดทำหลักสูตรสำหรับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีความสอดคล้องกับระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานหลังสิ้นสุดการอบรมได้

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชนที่แตกต่างกันของคณะกรรมการชุมชน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ดังนั้น คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัย ควรจัดทำหลักสูตรสำหรับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีการกำหนดเนื้อหาทางไปหายาก พร้อมทั้งจัดหาอาจารย์ผู้ช่วยสอนในการดูแลผู้เข้ารับการอบรม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพื่อพยากรณ์หาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเองทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปทุกเขตของจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2.3 ควรศึกษาโดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่าง ๆ เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรทั้งทางตรงและทางอ้อม

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่ให้งบประมาณสนับสนุนการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณสำนักงานเขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์จัดเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านต่าง ๆ ตลอดจนข้อคิด และหลักการแสวงหาความรู้ จึงทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการจัดทำงานวิจัยจนประสบความสำเร็จ

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเจ้าของบทความ เจ้าของเอกสารและตำราต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในบรรณานุกรมทุกท่าน ที่ให้ผู้วิจัยได้ใช้ในการศึกษาและนำมาอ้างอิง เพราะผลงานของท่านทำให้งานวิจัยเล่มนี้เกิดความสมบูรณ์ในด้านของเนื้อหา พร้อมทั้งยังทำให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- เสนต์ แดงทอง. (2542). ภาพอนาคตทางการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในทศวรรษหน้า: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านคลองตัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชินวรรณ บุญเกียรติ. (2556). ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558 (ASEAN 2015). สืบค้นจาก: <http://panida183733.blogspot.com/2013/07/2558-asean-2015.html>
- พรณี ลิกิจวัฒน์. (2553). วิธีการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พัญญา วงศ์เลขา. (2555). การศึกษาตลอดชีวิต พัฒนาคอนไทยอย่างยั่งยืน. สืบค้นจาก: <http://www.dailynews.co.th//Content/education/90907>
- ภาสกร เรืองวาณิช. (2554). การวิเคราะห์จัดลำดับความต้องการการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน เพื่อนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นจาก: http://www.ru.ac.th/km-research/kmdata/2554_1395398522_2554_1379906778_passsakorn.pdf
- มานนท์ แก้วเพ็ง. (2554). พฤติกรรมการใช้งานต่อประสิทธิภาพของระบบอินเทอร์เน็ต THAI sphere: บริษัทการบินไทยจำกัดมหาชน. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุขชุม พรหมเมืองคุณ. (2546). ความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สุจิรา มณีจันทร์. (2545). การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานของสำนักงานที่ดินศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนุทิน จิตตะสิริ. (2541). ประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาระบบงานบริหาร เอกสาร: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุบลรัตน์ จันทร์เมือง. (2555). การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรวิทยาลัยการอาชีพวังสะพุง. วารสารประชาสัมพันธ์. วิทยาลัยการอาชีพวังสะพุง.